Пише: Ружа Ћирковић
понедељак, 01 март 2010 13:45

(Данас, 1.3.2010)

НА КОГА ПОВИКА: Међународни монетарни фонд изволео је опседати мисли Европљана и Грка истовремено кад и наше. Само што се Европљанима таква напаст не догађа тако често, па су се одвикли. Последњи пут је ММФ једној држави која се домогла политичке организације зване Европа помагао 1976.године. Отад се само јалово консултују.

А сад се међу „боранијом“ какви смо и сами, надалеко чувена међународна финансијска организација дискретно нуди да финансијски притекне у помоћ Грчкој. Оној држави из наших народних пословица. Кад за неког кажу да је пропао ко Грчка, онда знаш која му је дијагноза. Однедавно се понеко млађи запита: зашто као Грчка? Ево прилике да се подсетимо.Грчка се презадужила. А пре тога је у евро-зону упала на основу фалсификованих доказа о испуњавању врло важних услова. Можеш мислити - и тако се, баш европски, улази у Европу. Сем што је у почетку мало лагала, Грчка је убрзо после испуњавања потребних услова лепо одустала. Само током једне године их се држала. Онда је процентуални удео свог огромног јавног дуга спустила на такође неприхватљив, али ипак нижи ниво, увећавајући бруто домаћи производ претпостављеним приходима од проституције, прања новца и шверца цигарета. Продуктивност, бирократија, корупција - као да су све од нас преписали. Да се човек запита: зашто су они унутра, а ми напољу, кад ми то исто умемо и боље. Правде ради, наивни Грци су играли прописану капиталистичку игру задуживања уз мало варања, а онда су их се дочепали много већи превaранти шпекулишући на тржишту њиховим државним обвезницама. Дакле, ММФ се дискретно нуди да улети. Немци се сасвим недискретно згражавају и над самом помисли да се тако нешто деси. Зашто? Па просто: из политичких разлога. ММФ то су Американци. Нису Немци, па богами нису ни Французи, иако је на врху те институције баш Француз. Који много не притиска да помогне. И он ускоро има неке изборе. Пре него што оснују свој ММФ, што им је сад грчким поводом пало на памет, Европљани ће, супротно чврстим правилима о међусобним финансијским односима, помоћи Грчкој. Тако процењују тржишта. Има начина и мимо забрањених начина. И мимо америчког ММФ-а.Питање је да ли има начина и мимо џепа европског пореског обвезника. Изгледа да је Европа проценила да јој је, ипак, боље да мало изгуби на унутрашњем европском угледу него на и иначе упитној европској суверености.

ХУМАНИТАРЦИ: Они што лобирају за прихватање помоћи ММФ-а Грчкој, тврде да се та међународна финансијска организација темељно променила. Да је од казнене

експедиције, каквом је памте Аргентина и слични несрећници, тихо, кризом изазвано, прерасла у спасилачку, готово хуманитарну организацију спремну на сваку финансијску подршку. Ако је судити по начину на који се мисија ММФ-а држала за време прошлонедељне завршене посете Србији, и треће ревизије аранжмана са нашом земљом, то је отприлике истина. Мада се мора подсетити да смо се ми, за разлику од Европљана, и после спорадичног и у међувремену злоупотребљеног ритања, са ММФ-ом сродили. Свикли што би се рекло. Ипак, ММФ је звучао нежно, а ови наши еуфорично. Шеф мисије Алберт Јегер , ипак је отпутовао са извесном главобољом. Нашој слабашној Влади није могао да поверује да ће, како је децидирано рекао пред изборе који је чекају 2012.године, збиља држати на узди плате у јавном сектору и збиља спровести поново одложено смањивање броја запосених на јаслама државе. Мада се представљао као херој ове рунде ћаскања са упреподобљеним ММФ-ом, Јован Кркобабић, потпредседник за пензионере није деловао тако егзалтирано како би се из садржаја његових успеха очекивало. Уколико избори испадну раније него што би Јегер смео и да претпостави, не би било фер да се меша у наше унутрашње ставри, можда ће се лице Јована Кркобабића озарити раније него што је са ММФ-ом договорио.